

pohledávku. K dalším vývodům dovolání stačí uvést, že jest lhostejno, zda valutu směnečné zápůjčky převzal Miloslav S. či František D., když jest zjištěno, že si peníze vypůjčili oba.

Čís. 6570.

**Císařský patent ze dne 5. července 1853, čís. 130 ř. zák. není na zá-
vadu vydržení vlastnictví k lesnímu pozemku.**

**Pokud dlužno ve způsobu užívání lesa spatřovati dostatečný projev
vlastnické vůle.**

(Rozh. ze dne 10. prosince 1926, Rv II 713/26.)

Žalobě, již domáhali se žalobci na žalovaném uznání vlastnictví k lesu na základě vydržení, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolatel vytýká napadenému rozsudku neprávem jako mylné právní posouzení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) kladnou odpověď na otázku, zda lze vydržeti v l a s t n i c t v í na lesním pozemku. Jeho názor, že tomu brání předpis §§ 1, 2, 6 a 43 cí. pat. ze dne 5. července 1853, čís. 130 ř. zák. je mylný a odporuje jak doslovu, tak i smyslu těchto předpisů. Podle nich je toliko vyloučeno vydržení s l u ž e b n o s t í na lesním pozemku, ale není vyloučeno vlastnictví. Mělo býti zabráněno, by lesní majetek nebyl znovu zatěžován břemeny, jichž vyvazení si řečený patent vzal za účel. Avšak dosažení jeho účelu není nikterak ohroženo změnami v osobách vlastníků lesních pozemků, i když nastaly vydržení. Mylným je také dovolatelův názor, že § 43 zakazuje vykonávati oprávnění, tvořící obsah služebnosti. Práví jen, že v něm naznačená služebnostní práva nemohou býti budoucně vydržena. Tím jen tolik řečeno, že jich nelze vydržení nabýti, i kdyby byla oprávnění, tvořící jich obsah, vykonávána po vydržecí dobu a také jinak — bez ohledu na řečený zákon — byly splněny všechny skutečné a právní předpoklady vydržení. Mimo to je podstatný rozdíl v právní povaze výkonů, jež vedou neb mají vésti k vydržení služebnosti, a výkonů, jež vedou neb mají vésti k vydržení vlastnictví. Ony činí vydržující sice jako své právo, ale věda, že zasahuje jich výkonem do vlastnictví jiné osoby k služebnému pozemku, kdežto tyto výkony pokládá za výron svého domnělého vlastnického práva k pozemku, jsa o něm v bezelstném a zákonem chráněném přesvědčení, že je jeho vlastnictvím, nezasahuje jimi tudíž vědomě do cizích práv. Vydržení služebnosti zatěžuje se lesní majetek břemenem, jež může podle okolností býti i na povážlivou újmu lesnímu hospodaření, chráněnému ve veřejném zájmu vůbec a před takovým zatěžováním zvlášť zmíněným patentem. Vydrženým vlastnictvím k lesnímu pozemku se lesní majetek nijak nezatěžuje a změna v osobě vlastníka je pro lesní hospodářství celkem, alespoň zásadně, lhostejna. To nejlépe vidno z toho,

že zřízení služebnosti smlouvou vyžaduje podle téhož §u 43 úředního schválení, kdežto pro převod vlastnictví obdobného předpisu není. Nutno proto dáti nižším soudům za pravdu, že, jak podle §u 1455 obč. zák. lze vydržeti vše, čeho lze nabýti, lze vydržením nabýti i lesa. Soudem první stolice bylo učiněno a výsledkem řízení zůstalo nedotčeno zjištění, že žalobci po více než 30 let na sporné části tím způsobem držební úkony vykonávali, že tam stromky vysazovali, jalovčí a chrastí vyrubovali, stromky čistili, stelivo shrabovali, a že obě strany, neznajíce až do poslední doby hranic svých pozemků, měly za to, že užívání sporné plochy pozemku žalobci se děje po právu. Ze zjištění těch usoudily nižší soudy správně, že způsob užívání sporného pozemku žalobci nutno pokládati za dostatečný projev vlastnické vůle a že tudíž není pochybnosti o tom, že žalobci jím nabyli vlastnictví k spornému pozemku vydržením. Neprávem namítá dovolání proti tomu, že žalobci sporného lesa nikdy nekáceli, neboť není třeba a při zásadní neobmezenosti (§ 354 obč. zák.) vlastnického práva není vlastně ani možné, by ten, kdo se dovolává vydržení, vykonával všechna práva vlastníku vůbec přináležející, stačí, když vykoná jen některá a jakákoli z nich, ale ta ovšem, jsa bezelstně přesvědčen, že je vykonává jako vlastník a za ostatních předpokladů zákonem pro vydržení vlastnictví stanovených. Když, jak doličeno, lze i na lese vydržeti vlastnictví, není podstatným domnělý rozpor napadeného rozsudku se spisy (§ 503 č. 3 c. ř. s.) v otázce, zda sporný pozemek je či není lesem.

Čís. 6571.

Bylo-li trestní oznámení učiněno z historických zemí státnímu zastupitelstvu na Slovensku, jest nárok na náhradu škody z neodůvodněného trestního oznámení posuzovati podle práva platného na Slovensku.

Podle práva platného na Slovensku dlužno náhradní nárok proti tomu, kdo křivou obžalobou přivodil odsouzení neb předběžné věznění nebo vyšetřovací vazbu, uplatňovati před soudem trestním, náhradní nárok pak proti tomu, kdo podal bezdůvodné trestní oznámení, uplatňovati pořadem práva.

Kdo podal bezdůvodné trestní oznámení, ručí podle práva, platného na Slovensku, za jakékoliv zavinění.

Pán záležitosti jest zodpovědným za trestní oznámení svých zástupců, třebas je teprve napotom schválil.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1926, Rv I 729/26.)

Žalobce byl generálním ředitelem na panství žalovaného na Slovensku. Žalovaný učinil na žalobce trestní oznámení pro zločin krádeže a zpronevěry, na základě něhož bylo k návrhu státního zastupitelství v Košicích proti žalobci zavedeno přípravné vyhledávání a uvalena na něho vazba. Žalobce byl z obžaloby pro nařčené trestné činy právoplatně sprostěn. Žalobní nárok na náhradu škody pro neodůvodněné trestní